

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 5 (322)

Mierzeszyn, marzec 2019 r.

ISSN 2082-0089 Rok 10

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

Pan Krzysztof Langowski, mistrz rzeźbiarstwa z Czerska, wykonuje nową ramę (wzorowaną na ołtarzu św. Bartłomieja Apostoła) do obrazu Miłosierdzia Bożego w kościele parafialnym w Mierzeszynie, 14 lutego 2019 roku.

Kardynał Gerhard Ludwig Müller ostrzega przed końcową próbą Kościoła

MANIFEST WIARY

W obliczu „rosnącego zamieszania” na temat doktryny Kościoła kard. Gerhard Ludwig Müller, były prefekt Kongregacji Nauki Wiary, 8 lutego 2019 roku ogłosił „Manifest wiary”, w którym przypomniał o obowiązku prowadzenia wiernych drogą wiodącą do zbawienia. Jest to, wydana w kilku językach, publiczna deklaracja odnosząca się do podstawowych artykułów wiary

Wobec coraz bardziej rozszerzającego się zamieszania w nauczaniu wiary wielu biskupów, kapłanów, zakonników i świeckich Kościoła katolickiego poprosiło mnie o złożenie publicznego świadectwa Prawdzie Objawienia. Zadaniem właściwym pasterzom jest prowadzić ludzi im powierzonych na drodze do zbawienia, to zaś może dziać się jedynie wówczas, gdy taka droga jest znana oraz gdy oni sami jako pierwsi nią podążają. Dlatego właśnie napominał Apostoł: „Przekazałem wam na początku to, co przejąłem” (1 Kor 15, 3). Dziś wielu chrześcijan nie zna już nawet podstaw wiary, przy rosnącym wciąż niebezpieczeństwie, że nie znajdują już drogi, która prowadzi do życia wiecznego. Jednakowoż podstawowym zadaniem Kościoła pozostaje prowadzić ludzi do Jezusa Chrystusa, Światłości narodów (por. „Lumen gentium”, 1).

W tej sytuacji powstaje pytanie: Jak znaleźć właściwy kierunek? Według Jana Pawła II, Katechizm Kościoła Katolickiego stanowi „pewną normę nauczania wiary” („Fidei depositum” IV). Został on napisany dla umocnienia braci i siostr w wierze, wierze wystawionej na ciężką próbę przez „dyktaturę relatywizmu”¹.

Bóg Trójjedyny, objawiony w Jezusie Chrystusie

Sedno wiary wszystkich chrześcijan leży w wyznaniu Najświętszej Trójcy. Staliśmy się uczniami Jezusa, dziećmi i przyjaciółmi Boga poprzez chrzest w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Rozróżnienie trzech Osób w Boskiej jedności (254) wyznacza fundamentalną różnicę w wierze w Boga oraz w obrazie człowieka w porównaniu z innymi religiami. Po rozpoznaniu Chrystusa widma znikają. On jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, który wcielił się w łonie Dziewicy Maryi dzięki działaniu Ducha Świętego. Słowo, które stało się ciałem, Syn Boga, jest jedynym Zbawicielem świata (679) i jedynym Pośrednikiem między Bogiem i ludźmi (846). Dlatego też Pierwszy List św. Jana Apostoła odnosi się do tego, kto neguje Jego bóstwo, jak do Antychrysta (1 J 2, 22), albowiem Jezus Chrystus, Syn Boga, jest odwiecznie współistotny Bogu, swojemu Ojcu (663). Z wielką stanowczością należy stawić czoło pojawieniu się dawnych herezji, które w Jezusie Chrystusie widziały jedynie wybitną osobę, brata czy przyjaciela, proroka czy przykład moralności. On jest przede wszystkim Słowem, które było u Boga i które jest Bogiem, Synem Ojca, który przyjął naszą ludzką naturę, aby nas odkupić, i który przyjdzie sędzić żywych i umarłych. Jego samego uwielbiamy w jedności z Ojcem i Duchem Świętym, jako jedynego i prawdziwego Boga (691).

Kościół

Jezus Chrystus założył Kościół, widzialny znak i narzędzie zbawienia, który trwa w Kościele katolickim (816). Dał swojemu Kościołowi, który „zrodził się

z boku umierającego na krzyżu Chrystusa” (766), sakramentalną strukturę, która trwać będzie aż do pełnego wypełnienia się Królestwa (765). Chrystus-Głowa oraz wierni, jako członki Ciała, są jedną i tą samą osobą mistyczną (795), dlatego też Kościół jest święty, ponieważ Chrystus, jedyny Pośrednik, uczynił go na ziemi widzialnym organizmem i nieustannie go podtrzymuje (771). Przez Kościół odkupieńcze dzieło Chrystusa uobecnia się w czasie i przestrzeni poprzez celebrowanie sakramentów świętych, przede wszystkim Ofiary eucharystycznej, Mszy świętej (1330). Kościół władzą Chrystusa przekazuje Boskie Objawienie, które „obejmuje także wszystkie treści nauki, łącznie z moralnością, bez których zbawcze prawdy wiary nie mogą być strzeżone, wykładane czy zachowywane” (2035).

Porządek sakramentalny

Kościół jest w Jezusie Chrystusie powszechnym sakramentem zbawienia (776). Nie świeci własnym światłem, ale odbija niejako światło Chrystusa, które łśni na Jego obliczu, a to dzieje się tylko wtedy, gdy punktem odniesienia nie są opinia większości czy też duch czasów, ale raczej prawda objawiona w Jezusie Chrystusie, który powierzył Kościołowi katolickiemu pełnię łaski i prawdy (819): On sam jest obecny w sakramentach Kościoła. Kościół nie jest utworzonym przez człowieka stowarzyszeniem, którego struktura mogłaby być modyfikowana przez jego członków według własnego upodobania. Kościół jest pochodzenia Bożego. „Sam Chrystus jest źródłem posługi w Kościele. On ją ustanowił, wyposażył we władzę oraz wyznaczył posłanie, ukierunkowanie i cel” (874). Także dziś pozostaje w mocy napomnienie Apostoła, według którego przekłęty jest każdy, kto głosiłby inną Ewangelię, „nawet my lub anioł z nieba” (Ga 1, 8). Przekazywanie wiary jest nierozdzielnie związane z ludzką wiarygodnością jej przekazicieli: ci zaś, w niektórych przypadkach, opuścili tych, którzy zostali im powierzeni, wstrząsając nimi i poważnie szkodząc ich wierze. W ich przypadku wypełnia się słowo Pisma: „Przyjdzie bowiem chwila, kiedy zdrowej nauki nie będą znosili, ale według własnych pożądań – ponieważ ich uszy świerzbią – będą sobie mnożyli nauczycieli” (2 Tm 4, 3). Zadaniem Magisterium Kościoła względem ludu Bożego jest „chronić go przed wypaczeniami i słabościami”, aby miał „możliwość wyznawania bez błędu autentycznej wiary” (890). To odnosi się szczególnie do siedmiu sakramentów. Najświętsza Eucharystia jest „źródłem i szczytem całego życia chrześcijańskiego” (1324). Ofiara eucharystyczna, w której Chrystus włącza nas w swoją ofiarę Krzyża, ma na celu najgłębsze zjednoczenie z Nim (1382). Dlatego też Pismo Święte udziela napomnień odnośnie do warunków przyjmowania Komunii św.: „Dlatego też kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny będzie Ciała i Krwi Pańskiej” (1 Kor 11, 27). Zatem: „Jeśli ktoś ma świadomość grzechu ciężkiego, przed przyjęciem Komunii powinien przystąpić do sakramentu pojednania” (1385). Z wewnętrznej logiki sakramentu wynika, że rozwiedzeni żyjący w związkach cywilnych, których sakramentalne małżeństwo przed Bogiem jest wciąż ważne, podobnie jak i wszyscy ci chrześcijanie, którzy nie są w pełnej komunii z wiarą katolicką, wreszcie wszyscy ci, którzy nie są odpowiednio usposobieni, nie mogą owocnie przyjąć Najświętszej Eucharystii (1457), ponieważ w ten sposób nie prowadzi ich ona do zbawienia. Wyjaśnianie tego jest uczynkiem

miłosierdzia względem duszy. Wyznanie grzechów w spowiedzi świętej przynajmniej jeden raz w roku stanowi jedno z przykazań Kościoła (2042).

Kiedy wierzący nie wyznają już swoich grzechów, aby otrzymać ich odpuszczenie, próżne staje się zbawienie przyniesione przez Chrystusa; On przecież stał się człowiekiem, aby odkupić nas od naszych grzechów. Władza przebaczenia, którą Zmartwychwstały przekazał Apostołom i ich następcom w biskupstwie i kapłaństwie, odpuszcza grzechy ciężkie i powszednie popełnione po chrzcie. Obecna praktyka spowiedzi uwidacznia, że sumienia wierzących nie są dziś wystarczająco formowane. Miłosierdzie Boga jest nam dane, abyśmy wypełniali Jego przykazania i tak przyłgnęli do Jego woli, nie zaś abyśmy unikali wezwania do nawrócenia (1458). „*Kapłan prowadzi dalej dzieło odkupienia na ziemi*” (1589). Świecenia, które nadają kapłanowi „*świętą władzę*” (1592), są nie do zastąpienia, ponieważ poprzez nie Jezus staje się sakramentalnie obecny w swoim zbawczym działaniu. Kapłani wybierają dobrowolnie celibat jako „*znak nowego życia*” (1579). Chodzi o dar z siebie samego na służbę Chrystusa i Jego królestwa, które nadchodzi.

Aby udzielić ważnie święceń w trzech stopniach tego sakramentu, „*Kościół czuje się związany wyborem dokonany przez samego Pana. Z tego powodu nie są możliwe święcenia kobiet*” (1577). W tym kontekście mówienie o dyskryminacji kobiety jawi się wyraźnie jako błędne rozumienie tego sakramentu, który nie dotyczy ziemskiej władzy, ale reprezentowania Chrystusa, Oblubieńca Kościoła.

Prawo moralne

Wiara i życie są nierozłączne, albowiem wiara bez uczynków spełnionych w Panu jest martwa (1815). Prawo moralne jest dziełem Bożej Mądrości i prowadzi człowieka do obiecanego szczęścia (1950). W związku z tym „*wyznacza człowiekowi drogę praktykowania dobra i osiągania jego celu*” (1955). Jego przestrzeganie jest konieczne u wszystkich osób dobrej woli, aby osiągnąć wieczne zbawienie. Ten, kto umiera w grzechu ciężkim bez żalu, pozostanie na zawsze oddzielony od Boga (1033). To prowadzi do praktycznych konsekwencji w życiu chrześcijan, wśród których należy wymienić te częściej dziś lekceważone (por. 2270-2283; 2350-2381). Prawo moralne nie jest ciężarem, ale jest częścią tej prawdy, która wyzwala (por. J 8, 32) i przez którą chrześcijanin przemierza drogę zbawienia, prawdy, która nie może być relatywizowana.

Życie wieczne

Wielu pyta dziś, dlaczego Kościół wciąż istnieje, skoro sami biskupi wolą działać jako politycy niż jako nauczyciele głosić Ewangelię. Nasze spojrzenie nie powinno zatrzymywać się na kwestiach drugorzędnych, ale bardziej niż kiedykolwiek jest konieczne, aby Kościół podjął się właściwego mu zadania. Każde ludzkie istnienie ma nieśmiertelną duszę, która przy jego śmierci odłącza się od ciała, jednak w nadziei na zmartwychwstanie umarłych (366). Śmierć czyni definitywną decyzję człowieka za lub przeciw Bogu.

Wszyscy muszą przejść sąd szczegółowy natychmiast po śmierci (1021): albo będzie jeszcze konieczne oczyszczenie, albo człowiek pójdzie bezpośrednio ku szczęściu wiecznemu i będzie mu umożliwione oglądanie Boga twarzą w twarz. Istnieje jednak także

straszna możliwość, że osoba, aż do końca, pozostanie w sprzeczności z Bogiem: odrzucając definitywnie Jego miłość, bezpośrednio potępi się na wieki (por. 1022). „*Bóg stworzył cię bez siebie, ale nie zbawia cię bez siebie*” (1847). Wieczność kary piekielnej jest straszną rzeczywistością, która – według świadectwa Pisma świętego – dotyczy „*tych, którzy umierają w stanie grzechu śmiertelnego*” (1035). Chrześcijanin przechodzi przez ciasną bramę, „*bo szeroka jest brama i przestronna ta droga, która prowadzi do zguby, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzi*” (Mt 7, 13). Milczenie o tych i innych prawdach wiary albo też nauczanie tego, co jest im przeciwne, jest najgorszym oszustwem, któremu Katechizm stanowczo się sprzeciwia. To jest ostatnia próba Kościoła, polegająca na „*oszukiwaniu religii, dającej ludziom pozorne rozwiązanie ich problemów za cenę odstępstwa od prawdy*” (675). To jest oszustwo Antychrysta, który nadchodzi „*z wszelkim zwodzeniem ku nieprawości tych, którzy giną, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, aby dostąpić zbawienia*” (2 Tes 2, 10).

Wezwanie

Jako robotnicy w winnicy Pana ponosimy wszyscy odpowiedzialność za przypominanie tych podstawowych prawd, trzymając się mocno tego, co sami otrzymaliśmy. Chciemy mieć odwagę, aby przebyć drogę Jezusa Chrystusa z determinacją, tak by osiągnąć życie wieczne, idąc za Jego przykazaniami (2075). Prośmy Pana, aby dał nam w pełni poznać, jak wielki jest dar katolickiej wiary, poprzez który otwiera się brama życia wiecznego. „*Kto się bowiem Mnie i słów moich zawstydzi przed tym pokoleniem wiarołomnym i grzesznym, tego Syn Człowieczy wstydzić się będzie, gdy przyjdzie w chwale Ojca swojego razem z aniołami świętymi*” (Mk 8, 38). Dlatego też wzmacniamy wiarę, wyznając prawdę, którą jest sam Jezus Chrystus. Pouczenie, które Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa, daje swojemu współpracownikowi i następcy – Tymoteuszowi, skierowane jest w szczególny sposób do nas – biskupów i kapłanów. Pisał on: „*Zaklinam cię wobec Boga i Chrystusa Jezusa, który będzie sędzią żywych i umarłych, i na Jego pojawienie się, i na Jego królestwo: głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, [w razie potrzeby] wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz. Przyjdzie bowiem chwila, kiedy zdrowej nauki nie będą znosili, ale według własnych pożądań – ponieważ ich uszy świerzbią – będą sobie mnożyli nauczycieli. Będą się odwracali od słuchania prawdy, a obrócą się ku zmyślonym opowiadaniom. Ty zaś czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło ewangelisty, spełnij swe posługiwanie*” (2 Tm 4, 1-5).

Oby Maryja, Matka Boga, wybłagała nam łaskę trwania w wyznawaniu prawdy Jezusa Chrystusa bez zachwiania.

W jedności wiary i modlitwy –

KS. GERHARD Kardynał MÜLLER

Prefekt Kongregacji Nauki Wiary w latach 2012-2017

8 lutego 2019 roku

Numery w tekście odnoszą się do Katechizmu Kościoła Katolickiego

KOMUNIKAT BISKUPA PELPLIŃSKIEGO RYSZARDA KASYNY DO DUCHOWIEŃSTWA I WIERNYCH W ZWIĄZKU Z NOMINACJĄ KS. PRAŁATA DR. ARKADIUSZA OKROJA NA BISKUPA POMOCNICZEGO DIECEZJI PELPLIŃSKIEJ

Wielebni Bracia Kapłani,
Drodzy Bracia i Siostry,

12 lutego br. Nuncjatura Apostolska w Polsce podała do publicznej wiadomości, że Ojciec Święty Franciszek mianował ks. prałata dr. Arkadiusza Okroja biskupem pomocniczym diecezji pelplińskiej, przydzielając mu jednocześnie stolicę tytularną Cufruta.

Ta radosna i jakże wyczekiwana nominacja to z pewnością przede wszystkim owoc łaski naszego Pana, który, troszcząc się o swój lud, sam wybiera i powołuje pasterzy według swego serca i zamysłu, ale to także odpowiedź Boga na naszą modlitwę, zanoszoną w tej właśnie intencji od ponad roku. Za dar kolejnego pasterza, którego otrzymuje Kościół, niech Bóg będzie uwielbiony!

Serdecznie dziękujemy Papieżowi Franciszkowi za zrozumienie i wskazanie nowego biskupa pomocniczego dla naszej diecezji, który będzie mnie wspierał w podejmowaniu licznych posług pasterskich i w sprawach związanych z administrowaniem diecezji.

Dziś wszyscy chcemy zwrócić nasze myśli i serca w stronę Biskupa Nominata, by okazać mu duchowe wsparcie i złożyć jemu, jego Czcigodnej Mamie i Rodzeństwu, jak najszczęśliwsze gratulacje. Modlitwą ogarniamy także zmarłego w 2003 roku Drogiego Tatę.

Ks. Arkadiusz Franciszek Okroj, syn Grzegorza i Pelagii, zamieszkałych w parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Chmielnie, urodził się 27 maja 1967 roku w Kartuzach, jako najstarszy z pięciorga rodzeństwa. Po maturze, złożonej w kartuskim Liceum Ogólnokształcącym w 1986 roku, rozpoczął studia i formację w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. W 1989 roku otrzymał posługę lektoratu, rok później posługę akolitu. Świecenia diakonatu przyjął w roku 1990, natomiast w dniu 6 czerwca 1992 roku święcenia prezbiteratu w Bazylice Katedralnej w Pelplinie z rąk ówczesnego biskupa pelplińskiego Jana Bernarda Szłagi.

Po święceniach pracował jako wikariusz najpierw przez cztery lata w parafii pw. Matki Boskiej Pocieszenia w Drzycimiu, następnie, przez niespełna rok, w parafii św. Józefa w Wygodzie. W 1997 roku skierowany został na studia specjalistyczne z zakresu teologii duchowości na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które zwieńczył w 2002 roku rozprawą doktorską: Przyjaciel Boga w „Enarrationes in Psalmos” św. Augustyna. Przez 10 lat pełnił funkcję ojca duchowego w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. Był jednocześnie wykładowcą Wprowadzenia do chrześcijaństwa i Teologii życia wewnętrznego. Studia i pracę zawsze łączył z działalnością pastoralną. Był bowiem m.in. kapłanem Żeńskiego Domu Akademickiego KUL, kilkakrotnym przewodnikiem Grupy Świeckiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę, diecezjalnym duszpasterzem rekolekcji ewangelizacyjnych, asystentem kościelnym Dziecięcych Ognisk Misyjnych, spowiednikiem zwyczajnym alumnów i sióstr zakonnych, duszpasterzem osób uzależnionych. W 2002 roku powierzono mu formację Stanu Dziewic w diecezji pelplińskiej. Został też mianowany konsultorem, a później przewodniczącym Podkomisji Konferencji Episkopatu Polski ds. Indywidualnych Form Życia Konsekwentnego, funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego. Należał do Rady Kapłańskiej, a obecnie jest członkiem Rady Duszpasterskiej Diecezji Pelplińskiej. W 2009 roku odznaczony został przez papieża Benedykta XVI godnością kapelana honorowego Jego Świątobliwości. Od 2010 roku pełni urząd proboszcza parafii pw. św. Michała Archanioła w Kiełpinie, a od 2017 roku także Moderadora formacji stałej prezbiterów diecezji pelplińskiej. Jego wiedza, doświadczenie i przykład życia oddanego Bogu i ludziom dają nam moralną pewność, że zyskujemy dobrego przewodnika, pasterza i nauczyciela.

Pragnę już dzisiaj zaprosić całą wspólnotę diecezjalną, wszystkich wiernych świeckich, braci i siostry zakonne, a szczególnie kapłanów do udziału w uroczystej Mszy Świętej, sprawowanej w sobotę, 2 marca br. o godz. 11.00, w Bazylice Katedralnej w Pelplinie, podczas której udzieli ks. prałatowi Arkadiuszowi Okrojowi święceń biskupich.

Chcemy do tego czasu gorąco prosić naszego Najświętszego Pana, aby, posyłając Księdza Prałata do nowych zadań, udzielił mu łaski do jeszcze bardziej gorliwego głoszenia Ewangelii, do przemiany w ikonę Jezusa Chrystusa, która dla każdej osoby będzie żywym znakiem Bożej miłości i zwycięstwa życia nad grzechem i śmiercią. Podporą w pasterskim posługiwaniu niech stanie się dla niego matczyzna obecność Dziewicy Maryi, która będzie uczyć go, w jaki sposób każdego dnia na nowo wsłuchiwać się w wolę Boga i przez swoje fiat odnawiać akt własnego całkowitego oddania, aby mogło zrealizować się w pełni wybrane przez niego zawołanie: Idąc głóście Ewangelię.

Na piękną i owocną posługę pasterską z serca błogosławię i polecam Drogiego Nominata Bożej Opatrzności, opiece Królowej Apostołów oraz wstawiennictwu św. Wawrzyńca, patrona diecezji pelplińskiej.

Pelplin, 12 lutego 2019 roku

Ks. Biskup RYSZARD KASYNA
Biskup Pelpliński

Mierzeszyn, 12 lutego 2019 roku

Jego Ekscelencja
Ks. Biskup Nominat dr ARKADIUSZ OKROJ
 Kiełpino – Pelplin

Ekscelencjo,

Dzisiaj, 12 lutego 2019 roku Ojciec Święty Franciszek mianował Ciebie Biskupem Pomocniczym Diecezji Pelplińskiej. To wielki dzień historyczny dla Kościoła Pelplińskiego, Parafii św. Michała Archanioła w Kiełpinie, Parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Chmielnie (i wielu innych) a przede wszystkim dla Ciebie osobiście.

Księżu Biskupie, bardzo prosimy o przyjęcie szczerych gratulacji w związku z dzisiejszą papieską nominacją. Całą Twoją posługę biskupią zawieramy wstawiennictwu Matki Bożej. Tej, do której od wieków przychodzą pielgrzymi do sanktuarium Królowej Kaszub w Sianowie. Tej, do której zwracamy się tak często prosząc o pomoc i wsparcie.

Posługa biskupia to szczególne wyróżnienie konkretnego kapłana. Jednak to także trudne i odpowiedzialne zadanie w Kościele. Życzymy Ekscelencji, aby ta posługa pasterska była piękna i owocna, aby przyczyniała się na co dzień do rozszerzania Królestwa Bożego wśród powierzonego Ludu Bożego.

Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie (tak blisko położona od Kiełpina) w Archidiecezji Gdańskiej pamięta w modlitwie o Ekscelencji! Dobry Pasterz, nasz Pan Jezus Chrystus niech będzie z Tobą, niech Cię prowadzi przez długie lata w posłudze kolejnego pokolenia Apostołów. Szczęść Boże!

Parafianie Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
wraz z proboszczem.

INTENCJE MSZALNE marzec 2019

1. piątek	18 ⁰⁰ + babcia Weronika Klinkosz (intencja od wnuczki Joanny z rodziną)
2. sobota	17 ⁰⁰ + Marianna Koprowicz (intencja od wnuków i prawnuków) 18 ⁰⁰ + rodzice Jan i Irena Wohlert
3. niedziela	7 ³⁰ + rodzice Stefania i Stanisław Kępkowie; Czesława i Stanisław Kluskiewiczowie oraz syn Bolesław 9 ³⁰ + Czesław Ronowicz 11 ⁰⁰ + Józef Pielecki: rocznica urodzin i imieniny
4. poniedziałek	7 ⁰⁰ + Wanda Lizińska
5. wtorek	7 ⁰⁰ + Helena i Franciszek Wicińscy
6. środa	9 ³⁰ + Mirosław Kuchnowski: rocznica śmierci 18 ⁰⁰ + Wojciech Śliwicki: 2. rocznica śmierci (intencja od rodziców, siostry Karoliny oraz Paulinki, Dominika i szwagra Daniela)
7. czwartek	7 ⁰⁰ + Władysława Lorenc
8. piątek	18 ⁰⁰ + Piotr Mundrzyński: 31. rocznica urodzin i śmierci oraz zmarli z rodziny
9. sobota	18 ⁰⁰ + Antoni Persak: rocznica urodzin
10. niedziela	7 ³⁰ + Kazimierz Kluskiewicz: rocznica urodzin i imieniny 9 ³⁰ + mama Marianna Gajęcka (intencja od córki z mężem) 11 ⁰⁰ + Wiktoria Hinz: 2. rocznica śmierci i Izydor Hinz
11. poniedziałek	17 ⁰⁰ + Jadwiga Gaładyk: 12. rocznica śmierci, Jan Gaładyk oraz Franciszek i Bronisława Gaładyk 18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji rodzin: Barbary i Antoniego Kiryluk; Magdaleny i Tomasza Burandt oraz ich córek Klary i Niny
12. wtorek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
13. środa	7 ⁰⁰ + Mieczysław Fryca: rocznica urodzin
14. czwartek	7 ⁰⁰ + Tadeusz Szuba oraz Gertruda i Jan Kuduk
15. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji ks. Andrzeja Sowińskiego: 55. rocznica urodzin
16. sobota	18 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Szymańskich i Formela
17. niedziela	7 ³⁰ + Władysław Papis, Sławomir Papis oraz Marianna Borowska 9 ³⁰ + ks. Edward Wlazło, Franciszek i zmarli z rodziny Wlazło 11 ⁰⁰ + Małgorzata Sosińska: rocznica urodzin
18. poniedziałek	18 ⁰⁰ + babcia Weronika Klinkosz (intencja od wnuczki Justyny z mężem) 19 ⁰⁰ + Marianna Koprowicz: 95. rocznica urodzin (intencja od męża i dzieci)
19. wtorek	18 ⁰⁰ + Kamil Kąkol: rocznica śmierci oraz jego mama Krystyna
20. środa	7 ⁰⁰ + Władysława Lorenc
21. czwartek	7 ⁰⁰ + Franciszek Meier
22. piątek	18 ⁰⁰ + Zofia Gaładyk: 36. rocznica śmierci oraz Zygmunt Gaładyk
23. sobota	17 ⁰⁰ dzięk. błag w intencji Heleny Stosio: 90. rocznica urodzin 18 ⁰⁰ + Franciszek Fenski: rocznica urodzin oraz zmarli z rodziny Fenskich
24. niedziela	7 ³⁰ + Jadwiga i Krzysztof oraz Jan Żbikowscy 9 ³⁰ + Anna Gordon: rocznica urodzin 11 ⁰⁰ + Pelagia Wilga: z okazji imienin i mąż Waław
25. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Władysława Lorenc
26. wtorek	18 ⁰⁰ + Franciszek Meier
27. środa	7 ⁰⁰ + Franciszek Meier
28. czwartek	7 ⁰⁰ + Franciszek Meier
29. piątek	18 ⁰⁰ + Franciszek Meier
30. sobota	18 ⁰⁰ + babcia Weronika Klinkosz (intencja od wnucząt: Magdaleny, Agnieszki i Jakuba)
31. niedziela	7 ³⁰ + Jan Lewandowski: rocznica śmierci 9 ³⁰ + Wanda Lizińska 11 ⁰⁰ + Kazimierz Kąkol: z okazji imienin

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZMARŁA:

1. HENRYKA SUSKA, zam. Zaskoczyn 11 (DPS), ur. 2 lutego 1948, zm. 8 lutego 2019, pogrzeb odbył się 13 lutego 2019 w Mierzeszynie (DPS wyraża zgodę na publikację informacji).

ŚRODA POPIELCOWA

6 marca 2019 roku

Msze święte z obrzędem posypania głów popiołem o godz. 9.30 i 18.00 w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mierzeszynie. Pamiętajmy o pobożnej praktyce postu ścisłego w tym dniu!

NABOŻEŃSTWA PASYJNE

W MIERZESZYNIE 2019

GORZKIE ŻALE – w niedzielę po Mszy świętej
godz. 7.30

DROGA KRZYŻOWA – w piątki
dla dzieci o godz. 17.00
dla młodzieży i dorosłych o godz. 17.30

W NASZEJ PARAFII 2019

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE:

31 marca – 3 kwietnia przewodniczy ks. Andrzej Bryłowski SDB.

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA:

sobota, 11 maja, godz. 11.00 – kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa.

ROCZNICA PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ:

sobota, 25 maja, godz. 11.00 – kościół św. Bartłomieja Apostoła.

BIERMOWANIE:

czwartek, 6 czerwca, godz. 18.00 – szafarz Ks. Biskup Zbigniew Zieliński.

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY

NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH

- 132. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
- 133. Halina i Roman Chamscy, Graniczna Wieś
- 134. Zofia i Romuald Stosio, Domachowo
- 135. Maria Fryca, Mierzeszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na marzec 2019

Ewangelizacyjna: Za wspólnoty chrześcijańskie, szczególnie te prześladowane, aby odczuwały bliskość Chrystusa, a ich prawa były respektowane.

ŚP. KS. FRANCISZEK CYBULA

Ks. Alfred Franciszek Cybula urodził się 10 sierpnia 1940 roku w Gdańsku. Dzieciństwo i młodość spędził na Kaszubach. W latach 1947-1954 uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Siemirowicach. Przez kolejne trzy lata pomagał Rodzicom w gospodarstwie. W roku 1957 wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Słupsku, gdzie do czasu likwidacji placówki przez ówczesne władze zdobywał wykształcenie. 29 maja 1961 roku zdał egzamin maturalny w Liceum Ogólnokształcącym w Kartuzach.

Studia seminaryjne odbywał w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Chełmińskiej w Pelplinie (1961-1963) oraz w Biskupim Seminarium Duchownym w Gdańsku Oliwie (1964-1967). Święcenia diakonatu otrzymał 8 grudnia 1966 roku w Katedrze Oliwskiej, a święcenia kapłańskie 11 czerwca 1967 roku w Bazylice Mariackiej w Gdańsku z rąk Biskupa Edmunda Nowickiego.

Jako neoprezbiter, rozpoczął posługę w parafii pw. św. Antoniego w Gdańsku Brzeźnie. Następnie został skierowany do posługi jako wikariusz parafii pw. św. Franciszka z Asyżu w Gdańsku Emaus (1.07.1969 – 1.07.1973). Kolejnym dekretem został skierowany do parafii Ducha Świętego przy Bazylice Mariackiej w Gdańsku, gdzie jako wikariusz i katecheta posługiwał do 30 czerwca 1974 roku. Dalszą posługę wikariusza, jak również katechety, pełnił w parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca Świętego w Gdańsku Przymorzu, aż do dnia 1 września 1982 roku, kiedy został ustanowiony diecezjalnym duszpasterzem Centralnego Ośrodka Duszpasterstwa Akademickiego przy kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku Wrzeszczu (1.09.1982 – 1.07.1988). W tym samym czasie pełnił funkcję wizytatora nauki religii oraz został ustanowiony kapelanem Zespołu Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych w Gdańsku Wrzeszczu (9.09.1982 – 17.09.1985). Powołany został także do pełnienia funkcji Diecezjalnego Duszpasterza Służby Zdrowia, którą sprawował do 26 października 1991 roku. 1 lipca 1988 roku został ustanowiony proboszczem parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Morza w Sopocie (urząd proboszcza sprawował w sopockiej parafii do 30 czerwca 1991 roku).

Od 22 grudnia 1990 roku pełnił funkcję kapelana przy Urzędzie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy, na którą mianowany został oficjalnie dekretem Prymasa Polski dnia 5 stycznia 1991 roku i pełnił ją do 15 września 1995 roku.

W dniu 14 września 1995 roku Biskup Polowy Wojska Polskiego, Sławoj Leszek Głódź – za zgodą Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego – mianował ks. ppłka mgra Alfreda Franciszka Cybulę proboszczem parafii Wojskowej przy kościele garnizonowym pw. św. Piotra i Pawła w Gdańsku Wrzeszczu.

W dniu 15 września 1998 roku został zwolniony z urzędu proboszcza w/w parafii i przeszedł w stan spoczynku zgodnie z dekretem Ministra Obrony Narodowej. Jako rezydent zamieszkał w Gdańsku Oliwie, gdzie aktywnie pomagał i wspierał duszpasterstwo przy parafii archikatedralnej.

W uznaniu zasług dla Kościoła Gdańskiego został mianowany 24 grudnia 1990 roku kanonikiem honorowym Kapituły Katedralnej Gdańskiej. Natomiast 28 czerwca 1992 roku z uwagi na pełnioną funkcję kapelana przy Urzędzie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej został uhonorowany godnością kapelana honorowego Jego Świątobliwości. Postanowieniem z dnia 29 października 1992 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski Polonia Restituta przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. 17 czerwca 1994 roku Biskup Czeski Karl Otčenášek włączył ks. Alfreda Franciszka Cybulę w poczet kanoników honorowych Kapituły Katedry Ducha Świętego w Hradec – Kralowé.

Ostatnie lata życia spędził na Kaszubach zamieszkując w domu rodzinnym w Gowidlinie. W kapłaństwie przeżył 51 lat.

Ks. prałat Alfred Franciszek Cybula zmarł po długiej i ciężkiej chorobie w nocy 21 lutego 2019 roku w szpitalu w Kartuzach. Uroczystości pogrzebowe w intencji śp. ks. prałata sprawowane były pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego Sławoja Leszka Głódzia w kościele parafialnym pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Gowidlinie (diecezja pelplińska) 25 lutego 2019 roku.

KMG

XXVII Światowy Dzień Chorego w Mierzeszynie, 11 lutego 2019 roku.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**